

Plátek

Rok: 2016
Číslo: 2

Novinky z parlamentu

Divadlo očima herců i diváků

Den Země

Projekrové dny deváťáků

Výsledky soutěží

You Dream We Run Blansko 2016

Kdo je kdo? & Letní křížovka

Ahoj čtenáři,

tak už tu máme konec školního roku a s ním i poslední vydání letošního Plátku. Uteklo to opravdu velmi rychle a jsou před námi dlouho očekávané prázdniny. Tak co, už se těšíte?

Poslední chvíle ve škole bychom vám rádi zpřijemnilí četbou našeho Plátku. Jako šéfredaktorka bych si moc přála, aby se i v příštím školním roce našla parta redaktorů, kteří budou ve vydávání tohoto časopisu pokračovat. Víte vůbec, kolik let už vychází? První číslo vyšlo v roce 2000.

Nám, devátákům, to uteklo obzvláště rychle a vysvědčením pro nás končí devět let na základní škole. I přesto, že zde některé chvíle nebyly zrovna příjemné, každý z nás bude na těch devět let (na čtyři roky-žáci z okolních obcí) vzpomínat. Naším nástupcům přeji štěstí při výběru střední školy a pevné nervy u přípravy na přijímačky. A všem devátákům přeji mnoho štěstí na středních školách. Po devíti letech z nás budou zase prvňáčci, tak vykročte do nové životní etapy tou správnou nohou!

Teď už mi nezbyvá nic jiného, než vám popřát krásné prožití prázdnin a v září úspěšné vykročení do dalšího školního roku ať už na základní, nebo střední škole. Tak tedy krásné prázdniny!

Klára Hájková, 9. C, šéfredaktorka

Z parlamentu

Ani jsme se nenadáli a máme za sebou poslední zasedání školního parlamentu. Chtěla bych zhodnotit, co všechno jsme řešili, organizovali, co všechno se vlastně v parlamentu celý rok dělo. Členové parlamentu se dle domluvy měli celoročně scházet jedenkrát měsíčně, ale stalo se pravidlem, že se schůze konaly každých čtrnáct dnů. Řešili jsme různé problémy, připravovali jsme pro vás různé akce. Jednou z našich největších akcí byla každoroční Talentmanie, do které se opět přihlásilo hodně talentovaných žáků. Pořádali jsme ale také menší akce: závody ve šplhu, soutěž ve výzdobě tříd, zdobení vánočního stromu před školou a další. Zástupci našeho parlamentu se také zúčastnili krajského setkání parlamentů ZŠ a SŠ v Brně, Inspiromatu 2015, kde si vyměňovali zkušenosti se členy z jiných žákovských parlamentů.

V pondělí 6. června jsme na schůzi probírali nápady pro práci parlamentu v příštím roce. Dohodli jsme se, že bychom měli zlepšit docházku a že bychom mohli mezi sebou komunikovat prostřednictvím školního emailu. Také jsme se domluvili, že bychom měli dodržovat pravidlo, že když si někdo vezme něco na starost, musí to taky udělat.

Za práci v parlamentu bylo 17 žáků odměněno výletem. Letos poprvé byla za pomoc při akcích účast na výletě nabídnuta Míši Brachové z 9. B, i když nebyla členkou parlamentu. A jak jsme si výlet užili, si přečtete v dalším článku.

Celý parlament vám přeje krásné prožití prázdnin!!!

Kamila Vyskočilová, 8. A

Senzační výlet

Dne 13. 6. 2016 v 7:30 hod. vyrazili vybraní žáci z parlamentu na výlet. Jeli jsme autobusem do Skalice a odtud vlakem do Brna. Tam jsme začali túrou na obrovský kopec k hradu Špilberku. Když jsme se tam doplazili - někteří po čtyřech - rozebrali si nás studenti filozofické fakulty, oblečení v bílých hábitech (zábava pro malé děti), a rozdělili nás do skupin. Naše skupina se skládala z nás dvou, Kamči Vyskočilové a Míši Brachové. Dostaly jsme kartu s jednoduchými úkoly, které jsme vyřešily do dvaceti minut. Náš pan průvodce byl moc milý, když jsme nevěděly, napověděl nám a dobře jsme si s ním popovídaly.

Po návštěvě Špilberku jsme se přesunuli na ulici Hybešovu, kde následoval hlavní program výletu - Laser Game. Měli jsme objednané dvě hry a někteří žáci si zaplatili ještě třetí. Na začátku jsme se rozdělili na dva týmy - červení a zelení. Nejlepším střelcem ze všech byl David Svoboda z 8. A. Za zmínku dále stojí vynikající střelba Sofie Burianové ze 4. A. Po odehrání tří her jsme se sbalili a odešli na vlak. Ve Skalici na nás čekal speciální autobus, poslaný od IDS, který nás odvezl domů. Myslíme si, že letošní výlet se opravdu povedl a každého bavil.

Ád'a Kyánková a Míša Žáčková, 9. A

Přípítek na zdar celé akce zajistily Míša s Kamčou

Důležitý rozhovor o Pánu prstenů

Nefoťte mě!
Dívám se,
jak holky
cvičí.

Výlet se mi líbil. Na hradě jsme to
měli rychle splněné a řešit úkoly
bylo super. Na Laser Game jsem
ještě nebyla a nečekala jsem, že to
bude tak dobré. 😊

Naše skupina
s nejlepším
panem
průvodcem.

Výlet - fotodokumentace

Kdepak máme další stanoviště?

Svačina a loučení s průvodci
na nádvoří Špilberku.

Výhled ze Špilberku na Brno
si každý zamiloval.

Jakožto největší
skillerka jsem se
musela vyfotit.

Skupinová fotka i s reklamou

Den Země

V pondělí 25.4.2016 se žáci z naší školy zúčastnili úklidového odpoledne. Paní učitelka Požárová přidělila třídám prostor nejen kolem školy, ale i ve vzdálenějších místech obory. Tato akce se stala již tradicí.

Při sbírání odpadků nás překvapil sníh a veliká zima, ale jak už to v dubnu bývá, dočkali jsme se i sluníčka. Spolužákům rozmary počasí nevadily. S chutí se pustili do opečeného špekáčku a ovoce, které po práci dostali poprvé. Krabice s ovocem měli na starost redaktoři. Musím říct, že nanosít bedny s ovocem nebylo vůbec jednoduché, a protože máme v redakci většinou holky, poprosili jsme o pomoc několik starších kluků. Na školní zahradě jsme s paní učitelkou ovoce rozdělili žákům naší školy. Někteří, hlavně holky, tvrdili, že si dají raději banán než opečený párek. Nejvíce žákům chutnaly hrozny. Zajímalo nás, odkud

se ovoce vzalo. Od paní sekretářky jsem se dozvěděla, že se jedná o sponzorský dar firmy COME, získaný v rámci projektu s názvem Ovoce a zelenina do škol. Myslím,

že se Den Země vydařil, a když se zeptáte mladších dětí a spolužáků, jestli se jim den líbil, jednoznačně vám řeknou ANO.

Eliška Klimešová, 6. A

Akce nebyla povinná, a přesto se jí zúčastnilo hodně lidí. Děti z prvního stupně začaly s úklidem o půl dvanácté a po šesté vyučovací hodině se k nim připojili ostatní žáci. Sbíralo se vše, co do lesa nepatří. Tato akce se na naší škole pořádá už několik let a je to dobře, protože není okolí školy tak zaneřáděno odpady. Překvapilo nás, že sotva jsme stačili vše vysbírat, už se našli žáci, nebudeme jmenovat, kteří odhodili na zem papír od cukroví. Však si ho hned museli sebrat! Hezké bylo, že si chybu uvědomili. Nasbíralo se mnoho odpadků a našly se tu i věci, které do lesa nepatří ani náhodou.

Nejlepší úlovky: ponožka, bota, hrnek, železná tyč, sedadlo z autobusu, pneumatiky, pletivo, funkční pero, reklamní tabule na čínské matrace.

Petra Růžková a Katka Trojanová, 6. A

Divadlo – dramatický kroužek 2. stupně

Jelikož nás v letošním školním roce do dramatařáku přišlo hodně, paní učitelka Kyánková nás rozdělila na mladší a starší žáky. Mladší žáci (6. a 7. ročník) nacvičovali pohádku Podvodník na Skleněné hoře a my starší (8. a 9. ročník, viz. foto) pohádku o Popelce a roli Popelky jsem si s chutí zahrála.

Zkoušek jsme moc neměli, myslím si, že oproti minulému roku jich bylo podstatně méně, a hlavně zkoušek, kdy jsme se sešli všichni, také moc nebylo. Poslední zkoušky na sokolovně byly dost krušné. I přes časté apelování paní učitelky jsme pořádně neuměli texty. Čtvrtěční generálka dopadla tak, že si paní učitelky myslely, že naše divadlo zruší, ale při opakování jsme je přesvědčili o tom, že by to byla chyba.

V pátek 10. června jsme hráli pro naše spolužáky. Před vystoupením jsme měli obavy, že se nám budou někteří smát, budou vyrušovat apod. Kamarádi - herci - byli šíleně nervózní, ale se mnou to letos nic moc nedělalo. Premiéra se nám povedla a paní učitelky byly spokojené. Nejkrásnější byl ten potlesk na konci. Mě to dokonce dojalo tak, že jsem i brečela. Potlesk je pro herce to nejkrásnější, co může být!

V sobotu nás však čekalo další vystoupení v Blansku na dobročinné akci YDWR. Hrát před cizími lidmi, na neznámém místě, bez některých rekvizit a bez opony, v malém prostoru a mluvit na porty bylo opravdu těžké. A ještě k tomu všemu mě bolela noha, byla nám zima, někteří jsme nebyli ve své kůži. Přes všechny tyto problémy jsme vystoupení zvládli a paní učitelky nás pochválily a my byli rádi.

A v neděli jsme hráli pro rodiče. Trému jsem před rodiči neměla, ale spíše obavy z toho, jak to zvládnu se zavázanou nohou a s berlemi. Bylo to opravdu náročné. Ve čtvrtém dějství jeden herec popletl text a prohlásil: „Slyšel jsem to na vlastní oči.“ A od té chvíle jsme se všichni smáli a nemohli jsme přestat. Dokonce i rodiče to rozesmálo. Na konci představení nám, devátáčkám, předala paní učitelka růži na rozloučenou a my jsme se s ní také rozloučily. Bylo to smutné.

Na konec bych chtěla ještě jednou poděkovat paním učitelkám Simoně Kyánkové a Pavle Nesnídlové. Děkuje!

Klára Hájková, 9. C, šéfredaktorka

Divadelní představení lysických ochotníků

Ve čtvrtek 19. května 2016 jsme mohli v místní sokolovně zhlédnout divadelní představení pod názvem „Madam Colombová zasahuje aneb Kam zmizel ten diamant?“ Tuto divadelní hru odehráli herci ochotnického divadla KLYH Lysice pod vedením paní učitelky Tejkalové.

Jednalo se o zpracování známého příběhu o detektivu Colombovi. Tentokrát však vyšetřuje krádež diamantu nazvaného Růžový ptakopysk paní Colombová, kterou si společně s jinými významnými detektivy povolal lord, jemuž byla tato vzácnost ukradena.

Divadlo bylo vtipné a výkony herců obdivuhodné. Je pro mě záhadou, jak si dokázali zapamatovat tolik textu. Nejvíce mě pobavil policista, který místo vyšetřování případu spíše vše komplikoval. Počítal hvězdičky, skákal ze třetího patra a podobně. Zajímavá byla redaktorka a současně zlodějka diamantu. Kromě hereckého výkonu se mi velmi líbil její celkový vzhled, kostýmem počínaje a účesem a make-upem konče. Co nemůžu vynechat, je perfektně zazpívaná hymna divadla, která zazněla na konci představení.

Jediné, co bych asi vytkla, bylo taneční vystoupení, které se mi zdálo zbytečně dlouhé a jednotvárné. Mám-li vše shrnout, divadlo se mi líbilo od začátku až do konce.

Ema Rozprýmová, 6. C

Divadelní představení lysických ochotníků

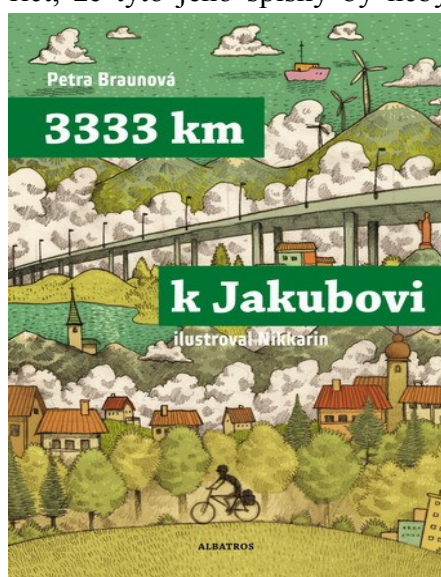
Divadlo bylo super. Líbilo se mi, jak madam Colombová obvinila zahradníka, že to byl právě on, kdo ukradl diamant Růžový ptakopysk. Také se mi líbil Konstábl, protože byl velice srandovní. A ty lordovy milenky? No jedna lepší než druhá. Ale překvapila mě paní redaktorka (paní učitelka Koláčková), do které bych krádež diamantu neřekla. Madam Colombová ji stejně nakonec odhalila, protože na to měla své zaručené metody.

Klára Olejníčková, 6. C

Beseda se spisovatelkou Petrou Braunovou

Tentokrát jsem zavítala na besedu se spisovatelkou Petrou Braunovou. Tato akce se uskutečnila v lysické knihovně, kam se houf žáků z osmého ročníku musel přesunout. Než celé předčítání z knihy začalo, dozvěděli jsme se pár informací o povolání spisovatele a zajímavé názory paní spisovatelky. Po rozhovoru, který jistě navodil v celé místnosti příjemnou atmosféru, nám paní Braunová představila knihu, z které nám bude předčítat. Jednalo se o titul *3333km k Jakubovi*.

Tato kniha má zajímavější historii, než by se dalo čekat. Paní spisovatelka nám vyprávěla o tom, že po skončení jedné besedy – jako byla třeba ta naše – si všimla za dveřmi nějakého kluka. Napadlo ji, že asi čeká na ni, a tak se za ním rozešla. Tento chlapec jí ukázal návrh knihy, jejíž obsah se týkal dobrodružství, které zažil. Paní Braunová ale musela říct, že tyto jeho spisky by nebylo možné vydat. Bylo tam

moc obrázků, ale málo textu. Jeho příběh ji zaujal: Hoch totiž nebydlel už od

svých čtyř let se svým otcem. Když se ale jednoho dne otec objevil ve dveřích se zbrusu novým kolem, bylo to pro chlapce Mirka dost zarážející. A co více? Otec, kterého pěkných pár let neviděl, mu nabídl cestu kolem světa. Ale nebylo to tak lehké. Celou tu cestu, která začínala v Praze a měla končit ve Španělsku, měl Mirek se svým tátou jet na kole!

Rozhodla se, že chlapce pozve do cukrárny, kde bude mít na vyprávění více času. S Mirkem se spisovatelka domluvila, že mu jeho příběh pomůže vydat. Tato malá schůzka přerostla v pravidelná setkávání – tentokrát si už paní Braunová brala svůj notebook a vše si zapisovala.

Po krátkém předčítání z knihy, kdy celá místnost napjatě poslouchala, co se stane dál, nám ale začalo docházet, že se něco zvtřlo. Mirka něco natolik zlomilo, že na konec své cesty musel dorazit sám. Možná se ptáte co. No, to si asi budete muset přečíst v knize *3333km k Jakubovi*

od spisovatelky *Petry Braunové*.

Sabina Stloukalová, 8. B

Sokolnická ukázka

V úterý 5. dubna 2016 jsme 3. a 4. vyučovací hodinu zhlédli program s dravci a sovami, který si pro nás připravili pracovníci ze záchranné stanice Seiferos z Kuřimi.

Seiferos vznikl v roce 1991. Starají se o zraněné ptáky, kteří se už nemohou vrátit do volné přírody, a ošetřují je.

Celé vystoupení začalo v 10 hodin na fotbalovém hřišti na Oulehle, kde nám představili druhy dravců a dozvěděli jsme se různé zajímavosti o způsobu jejich života nebo o stylu lovu. Mohli jsme si pohladit výra velkého nebo se zblízka podívat na kulíška nejmenšího, sýčka obecného a poštolku vrabčí.

Poté přišel na řadu vědomostní kvíz. První otázka byla zkušební a pak následovalo, podle mého názoru, pět těžkých otázek, které měly prověřit, jestli jsme dávali při výkladu opravdu pozor. Na první i druhou otázku nejrychleji odpověděl Marek Sedláček ze 7. A. Třetí otázka byla ještě těžší. Na tu jsem odpověděla já. Chtěli slyšet jméno

ptáka, jehož ocas připomíná vidličku. Tento dravec se jmenuje luňák červený. Následně věděla správnou odpověď Marika Slavičová z 5. A. a poslední otázku zodpověděla Michaela Keslová z 6. B. Každý z nás dostal nějakou odměnu v podobě fotky nebo kalendáříku. Tím byl kvíz u konce.

Začalo stěhování. Na řadě byla živá ukázka. Předvedli nám, jak loví výr velký, střemhlavý let sokola stěhovavého, nalétávání orla skalního a krahujce obecného. Zajímavé bylo také volání puštíků bělavých na rukavici. Pak výherci kvízu mohli volat jestřába lesního na rukavici – kromě mě. Já jsem dělala „noru“ pro amerického jestřába, který loví zvěř žijící v ní.

Celý program byl vydařený. Počasí nám také vyšlo, ale bylo hodně dusno, že se ani dravcům létat nechtělo. Řekla bych, že se všichni dobře bavili a dozvěděli se mnoho zajímavostí.

Projektové dny devátáků

V letošním školním roce byl projektový týden zkrácen na tři dny. Jako téma vybraly paní učitelky „Olympijské hry“. To znamenalo, že devátáci měli připravit olympiádu pro žáky z prvního stupně. Z devátých tříd byli jmenováni vedoucí skupin, kteří si sestavili své pracovní týmy. Jak už to bývá, někteří byli v týmu spokojeni, jiní nikoliv. Důležitou věcí při projektových dnech je dobře si rozdělit práci. Jeden spoléhá na druhého, a pokud někdo práci neudělá nebo ji odbyde, musí za něj pracovat ostatní. Také se stalo, že někteří žáci nepřišli do školy. Vše se ale muselo zvládnout, neboť termín konání olympiády nemohl být odložen.

Den první24.5.2016

Tento den byl velice náročný. Byla před námi spousta práce, kterou jsme měli splnit do druhého dne. Naše úkoly byly různé. Například jsme si měli vymyslet svoji vlastní hymnu, slib pro sportovce, proslovy. Proslovy jsme měli říkat ve třech jazycích, a to v češtině, angličtině a němčině. Vyráběli jsme transparenty a maskoty pro třídu, kterou jsme si vylosovali. Také jsme na počítačích vytvářeli diplomy, které jsme potom tematicky upravovali.

Den druhý25.5.2016

Dodělávali jsme spoustu úkolů, které zůstaly nedokončeny z předcházejícího dne nebo jsme je teprve začali vytvářet. Úkoly jsme museli mít hotové do jedné hodiny. V jednu hodinu je totiž kontrolovaly paní učitelky a zároveň si vybraly skupinu, která bude zahajovat olympijské hry. Nakonec se shodly na skupině Kuby Pavelky. Po vybrání skupiny jsme odešli domů a těšili se na poslední den.

Den třetí26.5.2016

Poslední den byl nejlepší. Nejprve jsme byli ve velké tělocvičně, kde jsme předváděli paní učitelce disciplíny, které jsme připravili pro žáky z prvního stupně. Potom jsme si vzali svoje transparenty, vlajky a maskoty, se kterými jsme čekali před školou na naši vylosovanou třídu. Poté šel slavnostní průvod sportovců před tělocvičnu a skupina Kuby Pavelky slavnostně zahájila školní olympijské hry. Po zahájení jsme odešli na fotbalové hřiště, kde jsme měli nachystané různé disciplíny.

Některé byly náročnější, ale zato zábavné. K nejzábavnějším patřily raketky. Další disciplíny byly: skákání v pytli, T-běh, běh na 500 metrů, předklon, postoj čápa a další. Tento den se nám vydařil podle našich představ, a dokonce i paní učitelky nešetřily chválou. Program se musel líbit i paním učitelkám z 1. stupně, protože i od nich jsme slyšeli plno chvály.

Pondělí 30.5.2016

První vyučovací hodinu obdrželi nejlepší sportovci diplomy a olympijské hry byly slavnostně ukončeny.

Tři dny devátáků bych zhodnotila jako velice dobrou akci. Projektové dny se nám ,devátákům, podařily, jsme rádi, že se tahle akce nezrušila a mohli jsme prožít spoustu legrace, společné práce a zážitků. Čas jde dál a my, devátáci, se budeme s touhle školou loučit a půjdeme každý svojí cestou na střední školy, které jsme si vybrali.

Míša Brachová, 9. B

Od pátku 10.6. do soboty 11.6.2016 jsem se zúčastnila charitativního běhu za náš školní tým na akci YDWR, která se konala v Blansku. O tomto projektu jistě každý z vás slyšel. Nebo se najde mezi vámi nějaká ztracená duše, která ani neví, o co jde? Nevadí. Vše vám přiblížím! You Dream We Run je 24 hodinový štafetový běh družstev, složených z libovolného počtu účastníků. Když si zakoupíte tričko s logem této akce, rozhodně tím přispějete na dobrou věc. Peníze z triček budou použity na splnění snů jedenácti lidí různého věku, s nimiž se osud nepáral a postihl je krutý handicap.

Měla jsem tu čest naši školu reprezentovat jako vystupující se sborem a dramatickým kroužkem a jako běžec za sny dětí či dospělých. Pojďme se podívat, jak celá tato povedená akce probíhala z mého pohledu.

Po vyučování jsem se spolu s kamarádkami Alexandrou Vavrisovou a Markétou Kotolánovou rozhodla vyrazit ke škole, kde na účastníky štafetového běhu čekal autobus. Ten nás dopravil až k areálu ASK Blansko, kde se celý tento dobročinný běh konal. Již v autobuse jsem spolu s některými kamarády začala zpívat hymnu této charitativní akce, která nás pozitivně naladila. Po příjezdu jsme si v pártě stanu naší školy vyzvedli tričko. Sbor naší školy celou akci odstartoval svým připraveným programem, ve kterém zazněla již zmiňovaná hymna You Dream We Run. Po odstartování časomíry se všichni běžci vydali na trať a běželi jedno kolo společně. Po tomto „zahájení“ celého běhu již bylo na nás, jak s časem stráveným v areálu naložíme. Mohli jsme běhat, nebo si užívat povedený program. Já osobně jsem si v pátek užívala úžasný program, zejména vystoupení zpěváka Pavla Callty. Na setkání s ním jsem se těšila měsíc dopředu a můžu říct, že ničeho nelituji. Pavel vytvořil opravdu skvělou atmosféru a myslím, že všichni budou souhlasit, když řeknu, že tento nadějný zpěvák rozhybal a rozezpíval fanoušky ať už stojící pod jeho pódiem nebo běžce na trati. (Pozn. Já například nemohla dva dny po jeho vystoupení mluvit, aniž by mně neujížděl hlas. Jo, vykřičet si hlasivky se opravdu nevyplatí.)

Pořádně jsem si ale zaběhala až v sobotu. V tento den se konalo i naše vystoupení s dramatickým kroužkem a diváci mohli zhlédnout pohádku Popelka, která měla svoji premiéru již v pátek pro žáky naší školy. Vystupovat v Blansku bylo ale o hodně těžší. Přece jen to bylo poprvé, co jsme hráli na otevřeném prostranství, a někteří měli i problém s porty, které byly jen čtyři pro osm herců. I tak bych řekla, že se nám divadlo povedlo a opět to pro nás byla nová zkušenost. Po skončení divadla jsem se jen převlékla do svého „sportovního“ oblečení, (nebyl to opravdu výborný nápad nejprve běhat v riflích – ale nebyla jsem v tom sama!) a vyrazila jsem spolu s ostatními na trať. Oproti pátku byl běh o to lehčí, že se vymyslela nová taktika. Každý z nás uběhl jen čtvrt kola, tzn. 100 metrů, a po této vzdálenosti se běžci se štafetou pro střídali. To se zdá být lehké, ovšem někdy nastaly komplikace, na stanovišti nebyl nikdo na vystřídání a někdo zkrátka musel běžet dál, i když už nemohl. I přesto ale žáci, učitelé a přátelé naší školy vydrželi a běželi dál pro dobrou věc. (To byla asi jediná myšlenka, která někoho ještě dokázala udržet na nohách.) Běželo se od pátku 16:00 hodin do soboty 16:00 hodin.

V závěru akce nastal moment, na který každý čekal, moment, kvůli kterému celý program vznikl, a všechno úsilí vyvinuté na dráze konečně dostalo smysl. Za peníze, které se vybraly za trička, celkem 360 000,-Kč, bylo zrealizováno všech jedenáct snů. Následovalo vyhlášení těch nejlepších družstev. Jen pro zajímavost: na prvním místě se umístilo družstvo Gympláci, na druhém ZŠ Sloup a na třetím Spartan race. Naše škola obsadila krásné páté místo ze 40 družstev a naše družstvo bylo nejpočetnější ze všech. Celkový počet závodníků za naši školu byl 152 a naše štafeta uběhla neuvěřitelných 291,20 km – to je 728 kol! (Toto měření bylo provedeno čipem, který obsahoval každý štafetový kolík.)

Po vyhlášení výsledků byl prostor na proslov některých lidí, kteří se na akci podíleli. Zbývající běžci z naší štafety jeli školním autobusem domů. (Kde jsem já málem usnula, naštěstí jsou moji kamarádi opravdu spolehlivým budíčkem.) Po cestě se nám naskytla šance zahrát si nějaké hry jako Kdo je kdo? a podobné aktivity na zkrácení dlouhé chvíle.

Akce jsem se letos zúčastnila poprvé a myslím, že na ni znovu zavítám. Oba dva dny jsem si opravdu užila. Bylo až neuvěřitelné, jak moc se všichni lidé dokázali spojit a bojovat za sny ostatních. Myslím, že nejen mezi mnou a kamarády, s kterými jsem štafetu běhala, ale i mezi členy ostatních družstev byla po celou akci neuvěřitelná spolupráce.

Děkuji všem, zejména pí uč. Nesnídalové, za skvělý zážitek a doufám, že další rok se opět všichni v hojném počtu sejdem a budeme bojovat za sny druhých.

Sabina Stloukalová, 8. B

Výlet 9. B

Naše třída jela na Lipno v termínu od 14. 6. do 16. 6. 2016. Sraz jsme měli ve Skalici, odkud jsme jeli do Brna na hlavní nádraží. Právě tam se všechno začalo kazit. Ujel nám vlak a my jsme museli dvě hodiny čekat na další. Po dvou hodinách jsme nastoupili do vlaku, který jel až do Českých Budějovic, takže na nás čekala cesta dlouhá 4 hodiny a 30 minut, jenže se protáhla asi na 5 hodin. Dozvěděli jsme se, že snad nějaký člověk chce skočit pod vlak, a proto jsme jeli velmi pomalu. Jak se dalo čekat, kvůli velkému zpoždění jsme navazující vlak nestihli. Aspoň jsme měli čas na pokecání s ostatními spolužáky. A čekal nás neplánovaný hodinový rozchod v Českých Budějovicích, kde jsme se mohli podívat po náměstí a něco si koupit. Většina z nás si dala zmrzlinu, která byla osvěžující a velmi dobrá. A tím ještě vše nekončilo. Vlak, kterým jsme měli pokračovat, přijel s 20 minutovým zpožděním. Potom už vlaky na sebe navazovaly hezky. Vlak nás dovezl do Lipna a my jsme museli ještě jít 2 kilometry do našeho kempu. Při cestě jsme si dělali srandu z toho, co se nám stalo, dokonce i paní učitelka Nedomová. Všichni byli unaveni z 12 hodinové cesty. Po příchodu do kempu jsme měli ještě malý problém s jídlem, už s námi nepočítali, ale večer jsme nakonec dostali. Večer jsme se domluvili a hráli jsme schovku po tmě. Byla to celkem sranda hrát něco ve tmě, když to tam vůbec neznáte a byla všude tma. Bylo to super.

Druhý den jsme se probudili do deště, ani rozsvíčka kvůli němu nebyla. Počkali jsme do půl desáté, kdy se počasí v rámci možností probralo, a my jsme mohli vyrazit na „Stezku korunami stromů“. Na stezce byla různá lana, která jsme měli překonat. Většina z nás to zvládla. Těšili jsme se, že se dolů dostaneme díky tobogánu. Ten byl ale uzavřen, takže jsme se nemohli ani svézt. Museli jsme se vrátit stejnou cestou zpět. Jakmile jsme se dostali na zem, objevili jsme obchůdek se suvenýry. Někteří si koupili hrníček, který jim dlouho nevydržel. Kousek od stezky jsme si půjčili koloběžky a sjížděli na nich dolů. Opět začalo trochu pršet, proto jsme byli všichni mokří a od bláta (koloběžky neměly blatníky), ale jízda stála za to. Přišli jsme do kempu, pověsili jsme si mokré věci na balkon, co tam byl, a mysleli jsme si, že nám uschnou. Omyl. Přišel déšť. Odpoledne jsme hráli hry, které nám vymyslely paní učitelky. Měly je velmi pečlivě promyšlené, byla u nich velká legrace. U jedné hry jsme se domlouvali přes mobil.

Na třetí den jsme měli naplánovanou bobovou dráhu. Den předem ji paní učitelka domlouvala, ale když jsme k ní přišli, bylo nám oznámeno, že je ji potřeba opravit a že bude funkční nejdříve odpoledne. Bohužel jsme nemohli čekat a vyrazili jsme domů. Vlak z Lipna byl dokonce patrový a my měli super výhled na okolí. I na zpáteční cestě do Skalice jsme se hodně nasmáli a taky si zazpívali. Jinak cesta proběhla už bez zpoždění.

Andrea Klimešová, 9. B

Kde končí svět? – Jak je to s králem

V letošním roce se uskutečnila řada akcí, které připomínají 700. výročí od narození Karla IV. Žáci naší školy se zapojili do soutěže Kde končí svět?

Kdo byl Karel IV.? Jak by měl vypadat dobrý král? Jak lidé vidí Karla IV.? Jak si děti představují krále? Tak na tyto a podobné otázky jste mohli dostat odpověď na letošním už jedenáctém ročníku literární a výtvarné soutěže „Kde končí svět?“ Děti ze základních škol z celé republiky měly za úkol literárně nebo výtvarně zpracovat téma Jak je to s králem. V literární části využili žáci nejrozličnějších slohových útvarů, psali úvahu, dopis, vypravování, dokonce i báseň. Mezi výtvarnými pracemi se objevil velmi pěkný komiks o životě Karla IV., soutěžící dále odevzdali

několik portrétů Karla IV. nebo obrázků se stavbami, které nechal postavit. Slavnostní vyhlášení vítězů se uskutečnilo 9. a 16. května v Knihovně městyse Lysice, kde nás přivítala paní Severová.

Literární soutěž byla rozdělena na dvě kategorie, žáci 6. a 7. ročníku a 8. a 9. ročníku. V první kategorii se na prvním místě umístila Ema Rozprýmová, na druhém místě Pavlína Hloušová a na třetím místě Kateřina Opluštilová, všechny ze 6. C. Ve druhé kategorii obsadil první místo Roman Kozák z 9. B, na druhém místě skončil Tomáš Lefner z 9. B a třetí místo získala Kristýna Musilová z 8.A. Výtvarná část byla společná pro

všechny ročníky druhého stupně. Na prvním místě se umístil Vladislav Randula z 8. B, druhé místo obsadila Klára Olejníčková ze 6. C a třetí Pavlína Hloušová ze 6. C.

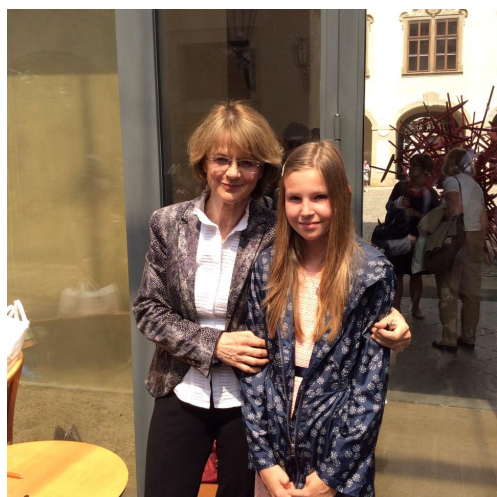
Všichni obdrželi diplom a nějakou drobnost. Vítězové všech kategorií jeli na slavnostní vyhlášení s paní Severovou do Prahy. Vítězům velmi gratulujeme.

Lucka Bartušková, 8. A

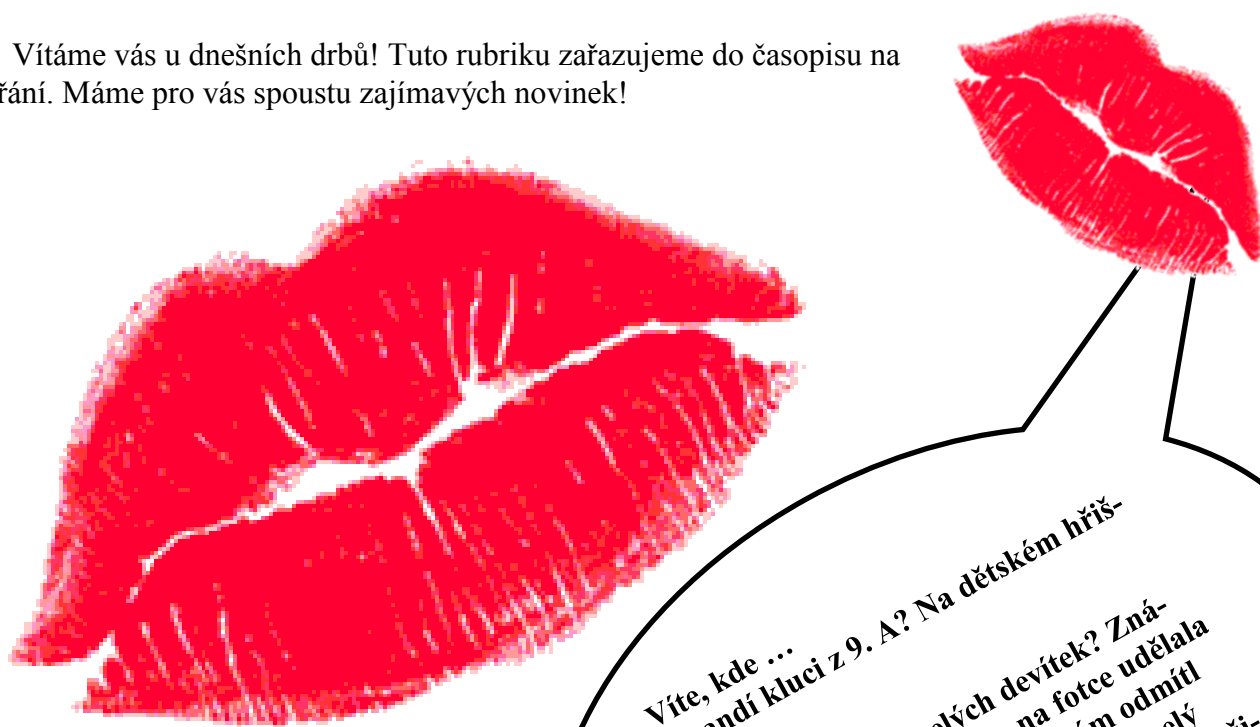
Naši žáci v Praze

Ve středu 1. června jsem společně s V. Randulou, L. Kozákem a několika dětmi z Rájce nasedla do vlaku směr Praha. Mířili jsme na slavnostní vyvrcholení X. ročníku projektu „Kde končí svět“, které se konalo v Konírně Nostického paláce za podpory Ministerstva kultury. Na místo jsme dorazili v 11.00 hod., usadili jsme se mezi ostatní děti z celé České republiky a čekali na pasování Na rytíře řádu Krásného slova. Z každé zúčastněné skupiny byl pasován pouze jeden žák. U nás to byl Vladislav Randula. Společně s dětmi byly pasovány i herečka ND Taťjana Medvecká a spisovatelka Daniela Fischerová. Po skončení obřadu nás čekala zajímavá prohlídka Pražského hradu a jeho okolí. Celodenní výlet se nám všem moc líbil a určitě na něj budeme dlouho vzpomínat.

Ema Rozprýmová, 6. C

Vítáme vás u dnešních drbů! Tuto rubriku zařazujeme do časopisu na vaše přání. Máme pro vás spoustu zajímavých novinek!

Víte, kde ...
* randí kluci z 9. A? Na dětském hřišti!

* skončila fotka celých devítek? Zná-má chlapecká čtyřka na fotce udělala grimasy a pan fotograf nám odmítl fotku udělat. To znamená, že celý devátý ročník je bez společné fotky a větší-nu to mrzí.

* Víte, kdo ...
spolu randí? Na konec roku máme překvapivě spoustu nových párů! Dohromady jsme viděly například: B.Ž.+M.P. (dokonce byli na chodbě viděni, jak se drží za ruku a mnohem víc), P.D.+B.M., S.P.+T.L., V.N.+Z.J., Z.Š.+S.Š. a K.S.+Š.H. (viděni na lavičce nad bytovkami).

* Víte, jak ...
skončí obdiv šestáček k devátá-kům?
* se rozloučí devátáci se školou? Bu-dou brečet štěstím nebo smutkem?
* Ve škole se mluví o rozlučáku. budou pokračovat vztahy devátáků po odchodu na střední školy? Roze-jdou se, nebo jim to vydrží, a nebo vzniknou nové páry?
Tohle všechno víme? Máme totiž oči a uši VŠUDE!

Soutěž ve šplhu

V pátek 29. dubna 2016 se v tělocvičně školy konaly závody ve šplhu žáků prvního i druhého stupně. A jak probíhala soutěž na prvním stupni?

Šli jsme do velké tělocvičny a poté to vše začalo. Paní učitelka žákům z každé třídy řekla, jak vysoko budou šplhat. Soutěžící z první kategorie (žáci druhé a třetí třídy) museli vyšplhat do $\frac{3}{4}$ tyče a soutěžící z druhé kategorie (žáci čtvrté a páté třídy) celou tyč až nahoru. Dále každá kategorie byla rozdělena na děvčata a chlapce. Nakřídlovali jsme si ruce, poté paní učitelka odstartovala šplh, zapsala časy a šli šplhat další.

O dva dny později se konalo vyhlášení. Nejprve jsme se postupně přemístili do malé tělocvičny a počkali jsme na paní učitelku, která nám oznámila výsledky. Za organizaci děkujeme paní učitelce Zuzaně Kolářkové.

Výsledky byly následující:

1. kategorie (2. - 3. třídy) děvčata – 3/4 tyče chlapci - 3/4 tyče

1. místo Klára Křenovská (čas 7,9 s)	1. místo Daniel Kytner (čas 6,2 s)
2. místo Nicol Šteffková (čas 8,1 s)	2. místo Lukáš Horčica (čas 6,9 s)
3. místo Dorota Smutná (čas 8,2 s)	3. místo Štěpán Müller (čas 7,2 s)

2. kategorie (4. – 5. třída) dívky - celá tyč chlapci - celá tyč

1. místo Lucie Tobiášová (čas 6,6 s)	1. místo Jakub Tesař (čas 6,5 s)
2. místo Nikola Bartušková (čas 9,0 s)	2. místo Jan Tobiáš (čas 8,7 s)
3. místo Sára Chmelová (čas 9,2 s)	3. místo Ondřej Jízdny (čas 9,8 s)

Vítězům gratulujeme!

Nikola Bartušková a Karolína Zárubová, 4. B

A jak šplhali žáci z druhého stupně? Soutěžící byli rozděleni podle pohlaví a třídy do 4 kategorií. V první kategorii soutěžili chlapci z 6. - 7. tříd. Na třetím místě se umístil Vilém Navrátil, na druhém skončil Tadeáš Kunovský a zvítězil Jiří Tesař časem 2,75 s. Druhou kategorii tvořily holky z 6. - 7. tříd. Třetí místo vybojovala Jolana Janíčková, na druhém místě se umístila Zuzana Jílková a první místo obsadila Vendula Kučerová časem 3,72 s.

Žáci ze starší kategorie, tj. 8. - 9. tříd, museli vyšplhat na rozdíl od mladších celou tyč. V kategorii dívek se na třetím místě umístila Štěpánka Kolářová, na druhém místě skončila Veronika Řepová a zvítězila Denisa Koukalová časem 4,25 s. Ve starší kategorii chlapců byli pouze dva žáci, i když se do soutěže přihlásili čtyři. Jeden soutěžící onemocněl a další se zranil. Druhé místo patřilo Janu Sedláčkovi a první získal Radek Mikula s časem 6,66 s.

Celkem se šplhu zúčastnilo 20 žáků. Vítězům gratulujeme a děkujeme za hojnou účast.

Nicol Sedláčková, 8. B

Ahoj!

V minulé *hádance* se ukryvala paní sekretářka Blanka Hégrová. Za správnou odpověď si ceny zvýedly Lucka Pavlíčková a Sabča Stloukalová. **Gratuluji, holky!** Dnes se můžete pokusit uhodnout jednu žákyni z devátého ročníku a jedno děvče z osmičky. Své tipy mi předávejte do konce školního roku. **Hodně štěstí!**

1.

Co ráda děláš ve volném čase? Tancuji, čtu knížky, zpívám, hraji divadlo a další.

Jaké jsou tvé oblíbené filmy a knížky? Těch je opravdu moc a já si neumím vybrat.

Máš domácího mazlíčka? Mám tři kočky a psa.

Do jaké země by ses jednou chtěla podívat? Zbožňuji cestování, takže bych tak nějak chtěla projet celý svět, ale asi nejvíc bych chtěla do Jižní i Severní Ameriky a obě je procestovat.

Jaký je tvůj životní cíl/sen? Můj životní cíl je být šťastná a mým snem je splnit si všechny sny.

Co ráda posloucháš? Co se hudby týče, mám moc ráda Sebastiana, ATMO music, Kryštofa. Ze zahraničních písní se mi líbí celé album Purpose od Justina Biebera a srdcovky od One Direction.

Kdo je tvým vzorem/Ke komu vzhlížíš? Můj vzor jsem já. Nevím, jak to vysvětlit - prostě nechci být jako nikdo jiný. Nikdo pro mě není vzorem v tom smyslu, abych ho napodobovala, ale dá se říct, že celkem vzhlížím ke Caře Delevingne.

2.

Co ráda děláš ve volném čase? Ráda zpívám, hraji divadlo a chodím na procházky se svým psem. Dále sleduji převážně zahraniční youtubery.

Jaké jsou tvé oblíbené filmy a knížky? Výběr je opravdu těžký, ale volím si *Papírová města* a knihu *Ten, kdo stojí v koutě*.

Máš domácího mazlíčka? Mám tři kočky – řekla bych, že s hodně originálními jmény - a výše zmíněného psa. Jmenuje se Max.

Do jaké země by ses jednou chtěla podívat? Chtěla bych procestovat celý svět, ale nejvíce mě láká Anglie.

Jaký je tvůj životní cíl/sen? Určitě podívat se do Londýna a potkat tam své vzory Dana a Phila (pozn.red. její oblíbení youtubeři). Vcelku nespílitelné, že ano?

Co ráda posloucháš? Takže – toho bude hodně (*smích*). Z České republiky mám nejraději tvorbu zpěváka Pavla Callty a Tomáše Kluse. Občas si poslechnu i Slzu. Zahraniční interpreti – rozhodně Twenty One Pilots, Panic! At The Disco, Troye Sivan, Fall Out Boy, Melanie Martinez. Nesmím zapomenout na Green Day, My Chemical Romance, Pentatonix... bylo by toho opravdu hodně.

Kdo je tvým vzorem/Ke komu vzhlížíš? Obdivuji všechny, kteří něco dokázali a jejichž tvorba mne zaujala, něčím mě motivuje.

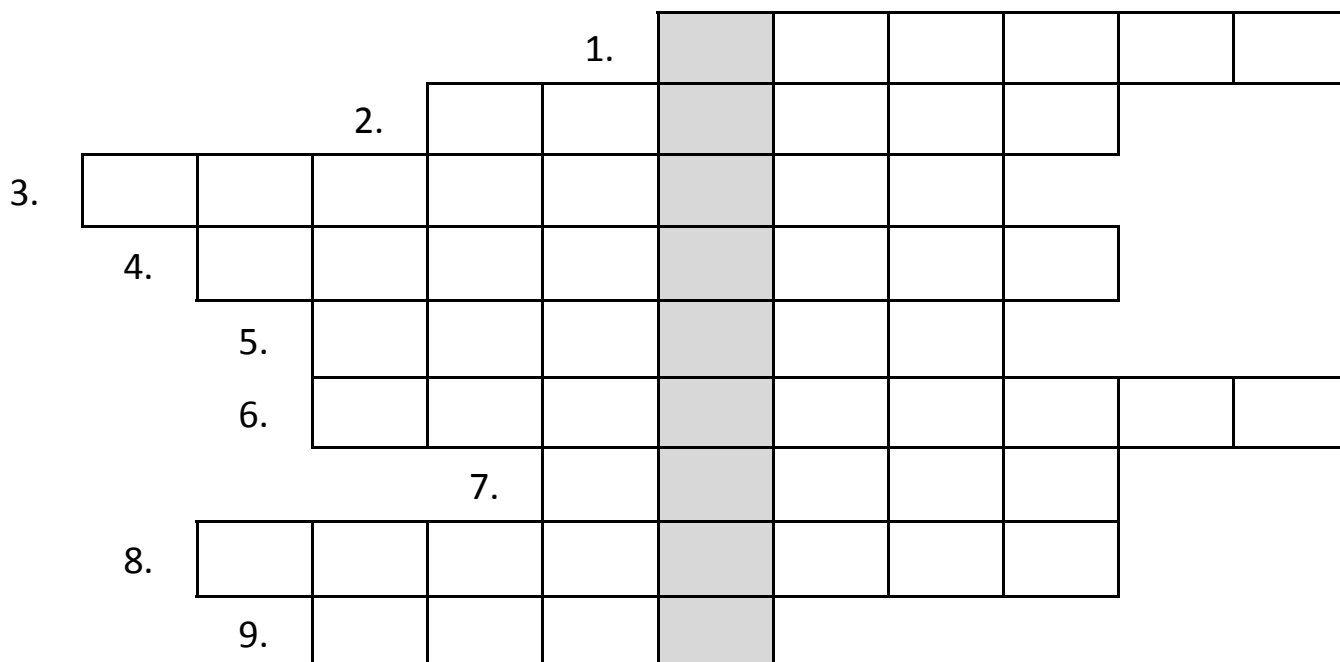
Gabriela Vlachová, 8. B

Pokud ještě neznáte jména holek, použijte nápovědu.

Devátáčka bude studovat střední průmyslovou školu chemickou. Osmáčka dělá grafiku v Plátku.

Ahoj spolužáci,

letní křížovka je v tomto školním roce poslední, ale příští rok určitě budou další. Minulé číslo už má své výherce – Áju Sedlákovou ze 6. A a Peťu Šínovou ze 4. B. Řešení bylo „PLETENÍ POMLÁZKY“. Tentokrát řešení nebudete odevzdávat mně, ale paní učitelce Máslové. Ta prvním dvěma lidem, kteří jí ukáží správné řešení, dá pěkné ceny.

1. Obuv, kterou nosíme v dešti se nazývá ...
2. Krátké kalhoty jsou ...
3. Studená smetanová pochutina je ...
4. S rodiči jezdíme na ...
5. Červené ovoce jsou ...

6. B jede na ...
7. Děti jezdí na letní ...
8. Cíl výletu 6. B a 8. B ...
9. Měsíc, kdy se vracíme do školy, se nazývá ...

Míša Homolková, 7. B

Léto

Slyšíte to? To je krása...
Ptačí písně cinkají.
Projdu se a všude kvítí,
celý kraj nám zavoní.

Všichni nosí krátké topy,
začínají být tu tropy.
Na facebooku kámoš píše:
Čekám. Přijď na koupaliště.

Ano — říkám: „Je to.“
Začalo nám léto!

Zuzka Magerová, 6. C

Školní časopis žáků ZŠ Edvarda Beneše v Lysicích vychází 30.6.2016 nákladem 60 kusů.

Šefredaktorka: Klára Hájková, korektorka: Gabriela Vlachová, grafická úprava: Sabina Stloukalová. Redaktoři jsou podepsáni pod svými články.